

การสังเคราะห์ข้อมูลดุขฎีนิพนธ์ของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประจำปีการศึกษา 2554 - 2559

A synthesis of the dissertation data of the Faculty of Humanities and Social Sciences,
Khon Kaen University: Academic year 2011 - 2016

อนงค์นาถ โยคุณ*

(Anongnath Yokun)

ได้รับบทความ: 10 กันยายน 2563

ปรับปรุงแก้ไข: 10 มีนาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 15 มีนาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยสถาบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ 1) ข้อมูลพื้นฐานผู้ทำดุขฎีนิพนธ์ วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของดุขฎีนิพนธ์ และ 2) ความสอดคล้องและประโยชน์ การวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary research) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากหลากหลายแหล่ง ได้แก่ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลวิจัยพบว่า ผลการวิจัยดุขฎีนิพนธ์ของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องของแผนปฏิบัติราชการในระดับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และในระดับภาพรวมของมหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งควรนำไปใช้ในประกอบการปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดทิศทางการทำดุขฎีนิพนธ์ ตลอดจนนำข้อค้นพบที่ได้เป็นข้อมูลสำหรับ

* นักวิชาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Academic coordinator, the Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University, Thailand.

การวางระบบการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
ต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ: การวางแผนและพัฒนาหลักสูตร, ดุษฎีนิพนธ์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

This is institutional research, aims to synthesize (1) basic information of dissertation authors, research methods, and theory application of dissertation; and (2) the consistency of benefits and dissertation research results with the consistency of the operational plan of the Faculty of Humanities and Social Sciences, and Khon Kaen University by analyzing the documents (Documentary research) using the data collected from the form to record the characteristics of research studies from thesis books, related research works.

The results have shown the correspondence of the sampling dissertation and the operational plan at the Faculty (Faculty of Humanities and Social Sciences) and the university (Khon Kaen University) level, which could be used for the curriculum development and dissertation's issue-framing. Moreover, the findings would be beneficial for the development of the graduate level's curriculum and learning system planning in the future.

Keywords: Curriculum planning and development, Dissertation, Khon Kaen University

บทนำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2521 การแบ่งส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่นในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95 ตอนที่ 72 หน้า 433 - 437 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2521 มีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนการสอน ค้นคว้า และวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตรแรกคือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา เมื่อปี พ.ศ. 2531 ปัจจุบันเปิดหลักสูตรระดับปริญญาโทจำนวน 10 หลักสูตรและระดับปริญญาเอก จำนวน 7 หลักสูตร ซึ่งแผนการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาเอกที่ทำการเปิดสอน ประกอบด้วย แบบ 1 เน้นการวิจัยที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ และแบบ 2 ที่เน้นการวิจัยที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2560) สอดคล้องกับคุณิณิพนธ์คือการทําวินิพนธ์ขึ้นปริญญาเอก โดยวินิพนธ์ใช้เรียกผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความรู้ที่ค้นคว้ามาได้ใหม่เมื่อได้ความรู้ใหม่แล้วจึงเสนอเป็นวินิพนธ์เพื่อขอรับปริญญามหาบัณฑิตหรือคุณิณิบัณฑิต อนึ่งแผนปฏิบัติราชการประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คือสร้างงานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และสร้างองค์ความรู้ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยขอนแก่นในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและการพัฒนาที่สร้างองค์ความรู้เพื่อให้เพิ่มประสิทธิภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาสังคม ประเทศ หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552, 2555) ดังนั้นคุณิณิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการของคณะซึ่งการสังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนทิศทางการทำดัชนีชี้วัดของหลักสูตรระดับปริญญาเอก และเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยของคณะต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้ทำดัชนีชี้วัดที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก วิธีวิทยาการวิจัย และการใช้ทฤษฎีของดัชนีชี้วัดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2554 - 2559
2. เพื่อสังเคราะห์ความสอดคล้องประโยชน์และการวิจัยดัชนีชี้วัดกับความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลพื้นฐานผู้ทำดัชนีชี้วัดที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก วิธีวิทยาการวิจัย และการใช้ทฤษฎีของดัชนีชี้วัดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2554 - 2559
2. ได้ทราบความสอดคล้องประโยชน์และผลการวิจัยดัชนีชี้วัดกับความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนทิศทางการทำดัชนีชี้วัดของหลักสูตรระดับปริญญาเอก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานผู้ทำคุณิพนธ์ (เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษา อาชีพ สถานที่ทำงาน)

2. วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของคุณิพนธ์

1. วิธีวิทยาการวิจัย (จำนวนคุณิพนธ์ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวนข้อวัตถุประสงค์ การตั้งคำถามการวิจัย ขอบเขตการวิจัย การเขียนนิยามศัพท์ การศึกษาวรรณกรรม ประเภทการวิจัย การเลือกตัวอย่าง วุฒิการศึกษาของตัวอย่าง หน่วยการวิเคราะห์ประชากร พื้นที่ทำการวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ประเภทของข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้เสนอการวิจัย ประชากรและกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ปีการศึกษาคุณิพนธ์)

2. การใช้ทฤษฎีของคุณิพนธ์ (แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในคุณิพนธ์)

3. ความสอดคล้องของประโยชน์และผลการวิจัยคุณิพนธ์กับแผนปฏิบัติการการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ประโยชน์จากการวิจัย ผลการวิจัย ข้อเสนอแนะการวิจัย)

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยเอกสาร คือ คุณิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ระหว่างปีการศึกษา 2554 - 2559 จำนวน 75 เล่ม จากทั้งหมด จำนวน 92 เล่ม เนื่องจากเป็นภาษาอังกฤษและสืบค้นไม่พบ

2. การสืบค้นงานวิจัย สืบค้นจากตัวเล่มฉบับจริงของคุณิพนธ์จากฐานข้อมูลออนไลน์วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยของไทย TDC (Thai digital collection) และสืบค้นจากตัวเล่มฉบับจริงของคุณิพนธ์ที่จัดเก็บไว้ที่

กลุ่มจัดการศึกษา (บัณฑิตศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ทำคุณนิพนธ์ที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2554 - 2559 ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา อาชีพ ประเภทหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ส่วนที่ 2 วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของคุณนิพนธ์

ข้อมูลพื้นฐานคุณนิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2554 - 2559 ได้แก่ จำนวนคุณนิพนธ์ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวนข้อวัตถุประสงค์ การตั้งคำถามการวิจัย ขอบเขตการวิจัย การเขียนนิยามศัพท์ การศึกษาวรรณกรรม ประเภทการวิจัย การเลือกตัวอย่าง วุฒิการศึกษาของตัวอย่าง หน่วยการวิเคราะห์ประชากร พื้นที่ทำการวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ประเภทของข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้เสนอการวิจัย

การใช้ทฤษฎีของคุณนิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2554 - 2559 ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในคุณนิพนธ์ ประชากรและกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้

ส่วนที่ 3 ความสอดคล้องของประโยชน์และผลการวิจัยคุณนิพนธ์กับแผนปฏิบัติการคณะกรรมการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ ประโยชน์จากการวิจัย ผลการวิจัย ข้อเสนอแนะการวิจัย

ขั้นตอนการในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและทฤษฎีเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สร้างแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย โดยอาศัยแนวทางจากการศึกษาหนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. นำแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยที่ สร้างทดลองกับดุชนิพนธ์ของทั้ง 3 สาขาวิชา
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย หลังจากทดลองเก็บข้อมูลจากดุชนิพนธ์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการตรวจสอบจากรายชื่อของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2554 - 2559 จากเว็บไซต์ของสำนักงานทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ <http://www.reg.kku.ac.th>.
2. รวบรวมดุชนิพนธ์โดยทั้งเป็นรูปเล่มสมบูรณ์จากหลายแหล่ง ได้แก่ กลุ่มจัดการศึกษา (บัณฑิตศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และจากการดาวน์โหลดจาก E-thesis (วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยของไทย TDC (Thai digital collection))
3. บันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ลงในแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย เพื่อทำการสรุปข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย มีดังนี้ รวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยที่ได้บันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว มาแจกแจงแยกเป็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ทำดัชนีนิพนธ์ที่ประสบความสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก
วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของดัชนีนิพนธ์ ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องของ
ประโยชน์และผลการวิจัยดัชนีนิพนธ์

2. สังเคราะห์สรุปด้วยการใช้สถิติบรรยายโดยการแจกแจงความถี่
คำร้อยละและและบรรยายสรุป

การหาคำร้อยละ จากสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545,
น. 104)

$$P = f / N \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทำดัชนีนิพนธ์ที่ประสบความสำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาเอก วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎี

1.1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทำดัชนีนิพนธ์ที่ประสบความสำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาเอก จำนวน 75 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ผู้ทำดัชนีนิพนธ์ส่วนใหญ่
เป็นเพศชายร้อยละ 53.33 โกล้เคียงกันเป็นเพศหญิงร้อยละ 46.67
(2) มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี ร้อยละ 37.33 รองลงมาช่วง
อายุ 35 - 44 ปี ร้อยละ 30.67 และช่วงอายุระหว่าง 55 - 64 ปี ร้อยละ 17.33
(3) ส่วนใหญ่วุฒิปริญญาโทของผู้ทำดัชนีนิพนธ์คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตร้อยละ
36.00 รองลงมาเป็นวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ร้อยละ 21.33 (4) จากจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยมากที่สุด ร้อยละ 12.00 รองลงมาเป็นวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ร้อยละ
21.33 (5) โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอาจารย์ ร้อยละ 53.33 รองลงมาไม่ระบุ

อาชีพร้อยละ 21.33 (6) ปฏิบัติในหน่วยงานภาครัฐมากที่สุด ร้อยละ 74.67 รองลงมาไม่ระบุหน่วยงานที่ปฏิบัติ ร้อยละ 17.33

1.2 วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของดุษฎีนิพนธ์

1.2.1 วิธีวิทยาการวิจัยดุษฎีนิพนธ์ จำนวน 75 เรื่อง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา ร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมวิทยา ร้อยละ 24.00 และน้อยที่สุดสาขาวิชาพัฒนศาสตร์ ร้อยละ 16.00

1.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานดุษฎีนิพนธ์ ผลการวิเคราะห์พบว่า จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีที่ปรึกษา 2 คนต่อเรื่อง ร้อยละ 61.33 รองลงมาที่ปรึกษา 1 คนต่อเรื่อง ร้อยละ 28.00 น้อยที่สุดที่ปรึกษา 3 คนต่อเรื่อง ร้อยละ 10.67 และจำนวนข้อของวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ตั้งวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ร้อยละ 82.67 รองลงมาตั้งวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ร้อยละ 9.33 สำหรับการตั้งคำถาม การวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งคำถาม ร้อยละ 93.33 และไม่มีการตั้งคำถาม ร้อยละ 6.67 ขอบเขตการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ร้อยละ 33.63 รองลงมา ด้านพื้นที่ ร้อยละ 24.78 รองลงมาด้านประชากรหรือกลุ่มเป้าหมาย ร้อยละ 21.24 และรูปแบบแบบการเขียนนิยามศัพท์ส่วนใหญ่เขียนนิยามศัพท์เฉพาะ ร้อยละ 42.67 รองลงมานิยามศัพท์ทั่วไป ร้อยละ 37.33 รองลงมาคำจำกัดความการวิจัย ร้อยละ 10.67

1.2.1.2 การศึกษาวรรณกรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า การศึกษาวรรณกรรมของดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้แนวคิดเป็นกรอบการศึกษาวิจัย ร้อยละ 58.67 รองลงมาเป็นใช้ทั้งแนวคิดและทฤษฎีศึกษาวิจัย ร้อยละ 41.33

1.2.1.3 ประเภทการวิจัย ผลการวิเคราะห์พบว่า ประเภทการวิจัยดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ร้อยละ 46.96 รองลงมาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ร้อยละ 24.35 รองลงมาเป็นการวิจัยและพัฒนา

ร้อยละ 14.78 รองลงการวิจัยสำรวจ ร้อยละ 10.43 และน้อยที่สุดคือการวิจัยเชิงนโยบาย ร้อยละ 0.87

1.2.1.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) จำแนกตามการเลือกตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นการเลือกตัวอย่างแบบไม่มีความน่าจะเป็น ร้อยละ 63.44 (มีเฉพาะแบบเจาะจง ร้อยละ 63.44) รองลงมาเป็นการเลือกตัวอย่างแบบมีความน่าจะเป็น ร้อยละ 36.56 (โดยเป็นแบบแบ่งชั้นมากที่สุดร้อยละ 13.98 รองลงมาเป็นแบบมีระบบ ร้อยละ 10.75 รองลงมาเป็นแบบเกาะกลุ่มและหลายชั้นเท่ากัน ร้อยละ 4.30 น้อยที่สุดแบบสุ่มเชิงเดียว ร้อยละ 3.23) (2) จำแนกตามวุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง วุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 52.00 รองลงมาเป็นทั้ง 2 ประเภทที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดคือวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 2.67

1.2.1.5 ระดับหน่วยการวิเคราะห์ประชากร ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับหน่วยการวิเคราะห์ประชากรดัชนีพันธ์ ส่วนใหญ่เป็นระดับปัจเจกบุคคล ร้อยละ 86.76 รองลงมาเป็นระดับองค์กร ร้อยละ 11.92

1.2.1.6 พื้นที่ทำการวิจัย ผลการวิเคราะห์พบว่าพื้นที่ทำการวิจัยในประเทศไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.34 โดยพื้นที่ทำการวิจัยมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 40.00 รองลงมาเป็นการทำวิจัยทุกภาคในประเทศไทยคิดเป็น ร้อยละ 26.67 และรองลงมาเป็นภาคกลางคิดเป็น ร้อยละ 9.33

1.2.1.7 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่คือการความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ร้อยละ 34.26 รองลงมาเป็นการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ร้อยละ 19.44 รองลงมาความเที่ยงตรงเชิงตีความ ร้อยละ 12.04 น้อยที่สุดคือความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ ร้อยละ 0.93

1.2.1.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์

พบว่า (1) ประเภทของข้อมูล ประเภทของข้อมูลส่วนใหญ่ไม่เขียนระบุชัดเจนใน ดุษฎีนิพนธ์ว่าเป็นข้อมูลประเภทใด ร้อยละ 73.33 รองลงมาเป็นการใช้ข้อมูลทั้ง ปฐมภูมิและทุติยภูมิ ร้อยละ 24.00 (2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งดุษฎีนิพนธ์ใช้ เครื่องมือมากกว่า 1 แบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลและปรากฏว่าเครื่องมือที่ใช้ ส่วนใหญ่เป็นแบบสัมภาษณ์ ร้อยละ 42.93 รองลงมาเป็นการสังเกต ร้อยละ 21.46 รองลงมาเป็นแบบสอบถาม ร้อยละ 12.57 (3) การวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นการ วิจัยที่ผสมผสานที่ใช้รูปแบบการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณและปรากฏว่า ส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ร้อยละ 70.00 (ส่วนใหญ่ในรูปแบบสถิติ บรรยาย ร้อยละ 43.49 และสถิติอ้างอิง ร้อยละ 26.51) และรองลงมาใช้การ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ร้อยละ 24.28 (ส่วนใหญ่ในรูปแบบวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ร้อยละ 19.77)

1.2.1.9 สถิติที่ใช้นำเสนอการวิจัย ผลการวิเคราะห์

พบว่า ดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการใช้สถิตินำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ ร้อยละ 47.62 และใกล้เคียงกันคือการใช้สถิตินำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพ ร้อยละ 46.43

1.2.2 การใช้แนวคิดและทฤษฎีในการทำดุษฎีนิพนธ์ ผลการ

วิเคราะห์พบว่า

1.2.2.1 ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนศาสตร์

1. จำแนกตามแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการ

วิจัยดุษฎีนิพนธ์

ตารางที่ 1 ร้อยละและจำนวนสาขาวิชาพัฒนศาสตร์ จำแนกตามแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยคุณิพนธ์

แนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ	6	18.18
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ การมีส่วนร่วม	4	12.12
แนวคิดเกี่ยวกับความอยู่ดีมีสุข การส่งเสริมสุขภาพ สวัสดิการ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	7	21.21
แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน ความยั่งยืน การท่องเที่ยว การมีส่วนร่วม	10	30.3
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ชุมชน ภัยพิบัติ	4	12.12
แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง	4	6.06
รวม	33	100

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณิพนธ์ สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ จำนวน 12 เรื่อง พบว่าใช้แนวคิด ทฤษฎี ทางสังคมศาสตร์ที่สะท้อนความเชี่ยวชาญของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงที่ผ่านมา จำแนกได้เป็น 6 กลุ่มเรียงตามลำดับ (1) แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน ความยั่งยืน การท่องเที่ยว การมีส่วนร่วม คิดเป็น ร้อยละ 30.3 ซึ่งศึกษากับกลุ่มชุมชน องค์กร (2) แนวคิดเกี่ยวกับความอยู่ดีมีสุข การส่งเสริมสุขภาพ สวัสดิการ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 21.21 ซึ่งศึกษากับกลุ่มชุมชน นักเรียน โรงพยาบาล องค์กร (3) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ซึ่งศึกษากับกลุ่มหน่วยงาน องค์กร (4) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ การมีส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 12.12 ซึ่งศึกษากับกลุ่มชุมชน องค์กร (5) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ชุมชน ภัยพิบัติ คิดเป็น ร้อยละ 12.12 ซึ่งศึกษากับกลุ่มชุมชน หน่วยงาน

องค์กร (6) แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง คิดเป็น ร้อยละ 6.06 ซึ่งศึกษากับกลุ่มชุมชน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักการเมือง

2. จำแนกตามประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
หลักที่ใช้ในการวิจัยชุมชน

ตารางที่ 2 ร้อยละและจำนวนสาขาวิชาพัฒนศาสตร์ จำแนกตามประชากรและ
กลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในการวิจัยชุมชน

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในงานวิจัยชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
องค์กรภาครัฐ	5	41.67
ชุมชน ผู้นำชุมชน	4	33.33
องค์กรภาคเอกชน	2	16.67
เด็ก	1	8.33
รวม	12	100

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในงานวิจัยชุมชน
สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ จำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มองค์กรภาครัฐ คิดเป็น
ร้อยละ 41.67 รองลงมาคือ ชุมชน ผู้นำชุมชน คิดเป็น ร้อยละ 33.33
องค์กรภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และคิดเป็นเด็ก ร้อยละ 8.33 ทั้งนี้
ประชากรและกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 กลุ่มข้างต้น ถือเป็นกลุ่มที่ผู้สำเร็จการศึกษาใน
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ ให้ความสนใจในการศึกษา
โดยใช้แนวคิดทางสังคมศาสตร์ มาร่วมศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม

1.2.2.2 ชุมชนเป้าหมายหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา จำแนกตามแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยชุมชน

ตารางที่ 3 ร้อยละและจำนวนสาขาวิชาสารสนเทศศึกษา จำแนกตามแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยดัชนีนิพนธ์

แนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย	7	7.96
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ	4	4.56
แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	32	36.38
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้	20	22.76
แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด	9	10.24
แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีฐานราก เมทาเดตา (Metadata) ออนโทโลยี (Ontology) ปัญญาประดิษฐ์	9	10.24
แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคุณค่า การบูรณาการ วาทกรรม การจัดการเรียนการสอน	5	5.69
แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน สุขภาพ	3	3.41
รวม	88	100

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ดัชนีนิพนธ์ สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา จำนวน 45 เรื่อง พบว่าใช้แนวคิด ทฤษฎี ทางสารสนเทศและสังคมศาสตร์ที่สะท้อนความเชี่ยวชาญของอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงที่ผ่านมา จำแนกได้เป็น 8 กลุ่ม และกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเอกสารและมีการพัฒนาโปรแกรมในงานดัชนีนิพนธ์ ได้แก่ (1) แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ คิดเป็น ร้อยละ 36.38 ซึ่งศึกษากับองค์กร ชุมชน (2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ คิดเป็น ร้อยละ 22.76 ซึ่งศึกษากับองค์กร ชุมชน (3) แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด คิดเป็น ร้อยละ 10.24 ซึ่งศึกษากับห้องสมุด ชุมชน (4) แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีฐานราก เมทาเดตา (Metadata) ออนโทโลยี (Ontology) ปัญญาประดิษฐ์ คิดเป็น ร้อยละ 10.24 ซึ่งศึกษากับ (5) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ

แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย คิดเป็น ร้อยละ 7.96 ซึ่งศึกษากับองค์กร ชุมชน (6) แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคุณค่า การบูรณาการ วาทกรรม การจัดการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 5.69 ซึ่งศึกษากับองค์กร ชุมชน นักเรียน (7) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย คิดเป็นร้อยละ 7.96 ซึ่งศึกษากับองค์กร 8) แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน สุขภาพ คิดเป็น ร้อยละ 3.41 ซึ่งศึกษากับองค์กร ชุมชน

1.2.2.3 ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา

1. จำแนกตามแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาสังคมวิทยา

ตารางที่ 4 ร้อยละและจำนวนสาขาวิชาสังคมวิทยา จำแนกตามแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยดุษฎีนิพนธ์

แนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้ในงานวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น พลัดถิ่น และผู้ย้ายถิ่น	2	5.56
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากร / ทุน	7	19.44
แนวคิดเกี่ยวกับเด็ก ผู้สูงอายุ ครอบครัวและเพศสภาพ	7	19.44
แนวคิดเกี่ยวกับชายแดนศึกษา	1	2.78
แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและการเคลื่อนชั้นทางสังคม	6	16.67
แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม ชชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และพหุวัฒนธรรม	2	5.56
แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนศึกษา	2	5.56
แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การเคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุมทางสังคม และการต่อรอง	9	25.00
รวม	36	100

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ดัชนีนิพนธ์ สาขาวิชาสังคมวิทยา จำนวน 18 เรื่องพบว่า ใช้แนวคิด ทฤษฎี ทางสังคมวิทยา ที่สะท้อนความเชี่ยวชาญของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงที่ผ่านมา โดยแนวคิดทางสังคมวิทยาส่วนใหญ่ที่ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำดัชนีนิพนธ์ ซึ่งผู้ศึกษาจำแนกได้เป็น 8 กลุ่ม ได้แก่ (1) แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การเคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุมทางสังคม และการต่อสู้ต่อรอง ร้อยละ 25.00 ซึ่งเป็นดัชนีนิพนธ์ที่ศึกษากับชุมชน / กลุ่มทางสังคมและคนชายขอบ (2) แนวคิดเกี่ยวกับเด็ก ผู้สูงอายุ ครอบครัว และเพศสภาพ ร้อยละ 19.44 ซึ่งศึกษากับกลุ่ม เด็ก เยาวชน และครอบครัว (3) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ใช้ศึกษากับชุมชนหรือกลุ่มทางสังคมเป็นหลัก คิดเป็น ร้อยละ 19.44 (4) แนวคิดเครือข่ายทางสังคม และการเลื่อนชั้นทางสังคม ซึ่งศึกษากับชุมชน แรงงาน และครอบครัว คิดเป็น ร้อยละ 16.67 (5) แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น พลัดถิ่น และผู้ย้ายถิ่น ศึกษาเรื่องแรงงานและผู้ค้า คิดเป็น ร้อยละ 5.56 (6) แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และพหุวัฒนธรรม ศึกษาในกลุ่มทางสังคมและคนชายขอบ คิดเป็น ร้อยละ 5.56 (7) แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน ศึกษาเรื่องชุมชนเป็นหลัก คิดเป็น ร้อยละ 5.56 (8) แนวคิดเกี่ยวกับชายแดนศึกษา ศึกษาเรื่องแรงงานและผู้ค้าชายแดน คิดเป็น ร้อยละ 2.78

2. จำแนกตามประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
หลักที่ใช้ในการวิจัยดัชนีนิพนธ์

ตารางที่ 5 ร้อยละและจำนวนสาขาวิชาสังคมวิทยาชุมชนวิทยา จำนวนตามประชากรและกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในการวิจัยชุมชนวิทยานิพนธ์

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในงานวิจัยชุมชนวิทยานิพนธ์	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มทางสังคม ชุมชน	8	44.44
แรงงาน ผู้ค้า	3	16.67
เด็ก เยาวชน และครอบครัว	4	22.22
คนชายขอบ	3	16.67
รวม	18	100

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ชุมชนวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาสังคมวิทยา จำนวน 18 เรื่อง จำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทางสังคม ชุมชน คิดเป็น ร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ เด็ก เยาวชน และครอบครัว คิดเป็น ร้อยละ 22.22 และแรงงาน ผู้ค้า รวมถึงคนชายขอบ คิดเป็น ร้อยละ 16.67 เท่ากัน ทั้งนี้ประชากรและกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 กลุ่มข้างต้น ถือเป็นกลุ่มที่ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา ให้ความสนใจในการศึกษาโดยใช้แนวคิดทางสังคมวิทยามาร่วมศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม

ตอนที่ 2 สังเคราะห์ความสอดคล้องของผลการวิจัยชุมชนวิทยานิพนธ์กับแผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.1 ดุษฎีนิพนธ์จำแนกตามความสอดคล้องประโยชน์ของการวิจัย

ตารางที่ 6 ร้อยละและจำนวนดัชนีชี้วัดจำแนกตามความสอดคล้องประโยชน์ของการวิจัย

ประเภทการวิจัย	พัฒนาศาสตร์	สารสนเทศศึกษา	สังคมวิทยา	จำนวน	ร้อยละ
1. การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็น					31.69
1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ	4	2	0	6	4.76
1.2 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมือง	1	0	0	1	0.79
1.3 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและการเลื่อนชั้นทางสังคม	0	0	1	1	0.79
1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การเคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุมทางสังคม และการต่อรอง	0	0	4	4	3.17
1.5 แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด	0	3	0	3	2.37
1.6 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	0	13	0	13	10.30
1.7 แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	0	12	0	12	9.51
2. ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนา					53.10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ	10	6	11	17	21.43
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ	0	2	0	2	1.58
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและการเลื่อนชั้นทางสังคม	0	0	1	1	0.79
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น โครงสร้างผู้กระทำการ	0	0	3	3	2.37
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ดีมีสุข ความรับผิดชอบต่อสังคม	2	0	0	2	1.58

ประเภทการวิจัย	พัฒน ศาสตร์	สารสนเทศ ศึกษา	สังคม วิทยา	จำนวน	ร้อยละ
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	0	2	0	2	1.58
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	0	16	2	18	15.06
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด	0	2	0	2	1.58
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม	0	1	0	1	0.79
2.10 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคุณค่า การบูรณาการ	0	2	0	2	1.58
2.11 แนวคิดเกี่ยวกับเมทาดาดา (Metadata) ออนโทโลยี (Ontology)	0	6	0	6	4.76
3. ผลงานวิจัยสู่ชุมชน	3	0	1	4	3.17
4. ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	6	1	7	13	11.11
รวม	26	72	28	126	100

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ดัชนีพันธของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 75 เรื่อง พบว่าจากหัวข้อประโยชน์ของการวิจัยในดัชนีพันธปรากฏว่ามีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับ (1) ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนาคิดเป็น ร้อยละ 53.10 โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการคิดเป็น ร้อยละ 21.43 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศคิดเป็น ร้อยละ 15.06 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับเมทาดาดา (Metadata) ออนโทโลยี (Ontology) คิดเป็น ร้อยละ 4.76 (2) การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็น คิดเป็น ร้อยละ 31.69 โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความรู้คิดเป็น ร้อยละ 10.30 ใกล้เคียงกันคือกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศคิดเป็น ร้อยละ 9.51 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการ

บริหาร การจัดการคิดเป็น ร้อยละ 4.76 (3) ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงคิดเป็นร้อยละ 11.11 (4) ผลงานวิจัยสู่ชุมชนคิดเป็น ร้อยละ 3.17

2.2. ดุษฎีนิพนธ์จำแนกความสอดคล้องตามผลการวิจัย

ตารางที่ 7 ร้อยละและจำนวนดุษฎีนิพนธ์จำแนกตามความสอดคล้องผลการวิจัย

ประเภทการวิจัย	พัฒน ศาสตร์	สารสนเทศ ศึกษา	สังคม วิทยา	จำนวน	ร้อยละ
1. การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็น					9.89
1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ	2	0	3	5	3.81
1.2 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและ การเลื่อนชั้นทางสังคม	0	0	2	2	1.52
1.3 แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การ เคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุมทางสังคม และตำรวจ	0	0	1	1	0.76
1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น พลัดถิ่น และผู้ย้ายถิ่น	0	0	1	1	0.76
1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ การมีส่วนร่วม	1	0	0	1	0.76
1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง	0	0	1	1	0.76
1.7 แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	0	1	0	1	0.76
1.8 แนวคิดเกี่ยวกับเมทาดาตา (Metadata)	0	1	0	1	0.76
2. ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทาง พัฒนา					73.96
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ	6	13	4	23	17.56

ประเภทการวิจัย	พัฒน ศาสตร์	สารสนเทศ ศึกษา	สังคม วิทยา	จำนวน	ร้อยละ
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ	0	4	0	4	3.05
2.3 แนวคิดการมีส่วนร่วม	0	1	0	1	0.76
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การ การบริการ การมีส่วนร่วม	1	0	0	1	0.76
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับเด็ก ผู้สูงอายุ ครอบครัว และเพศสภาพ	0	0	1	1	0.76
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและ การเลื่อนชั้นทางสังคม	0	0	2	2	1.52
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ดีมีสุข ความรับผิดชอบต่อสังคม	3	0	0	3	3.05
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การ เคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุมทางสังคม และตำรวจ	0	0	3	3	3.05
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และพหุวัฒนธรรม	0	0	1	1	0.76
2.10 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	0	19	0	19	14.49
2.11 แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	0	25	0	25	19.07
2.12 แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด	0	5	0	5	3.80
2.13 แนวคิดเกี่ยวกับ เมทาเดตา (Metadata) ออนโทโลยี (Ontology)	0	4	0	4	3.05
2.14 แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม การบูรณาการ การสร้างคุณค่า	0	3	0	3	2.28
3. ผลงานวิจัยสู่ชุมชน	2	0	1	3	2.29
4. ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	5	2	13	20	15.27

ประเภทการวิจัย	พัฒน ศาสตร์	สารสนเทศ ศึกษา	สังคม วิทยา	จำนวน	ร้อยละ
รวม	20	78	33	131	100.00

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ดัชนีพันธุ์ของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 75 เรื่อง พบว่าจากหัวข้อผลการวิจัยในดัชนีพันธุ์ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการราชการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับ (1) ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนาคิดเป็น ร้อยละ 73.96 โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการคิดเป็น ร้อยละ 17.56 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศคิดเป็น ร้อยละ 19.07 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความรู้คิดเป็น ร้อยละ 14.49 (2) ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงคิดเป็น ร้อยละ 15.27 (3) การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็นคิดเป็น ร้อยละ 9.89 โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการคิดเป็น ร้อยละ 3.81 (4) ผลงานวิจัยสู่ชุมชนคิดเป็น ร้อยละ 2.29

2.3 ดัชนีพันธุ์จำแนกตามความสอดคล้องข้อเสนอแนะการวิจัย

ตารางที่ 8 ร้อยละและจำนวนดัชนีพันธุ์จำแนกตามความสอดคล้องข้อเสนอแนะการวิจัย

ประเภทการวิจัย	พัฒน ศาสตร์	สารสนเทศ ศึกษา	สังคม วิทยา	ความถี่	ร้อยละ
1. การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็น					1.50
1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ	0	0	1	1	0.75
1.2 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและ การเลื่อนชั้นทางสังคม	0	0	1	1	0.75

ประเภทการวิจัย	พัฒน ศาสตร์	สารสนเทศ ศึกษา	สังคม วิทยา	ความถึ	ร้อยละ
2. ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทาง พัฒนา					84.16
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ	11	13	11	36	27.07
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์การ	0	3	0	3	3.00
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ดีมีสุข ความ รับผิดชอบต่อสังคม	1	0	0	1	0.75
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น พลัดถิ่น และผู้ย้ายถิ่น	0	0	1	1	0.75
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับเด็ก ผู้สูงอายุ ครอบครัว และเพศสภาพ	0	0	1	1	0.75
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและ การเลื่อนชั้นทางสังคม	0	0	2	2	1.50
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และพหุวัฒนธรรม	0	0	1	1	0.75
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การ เคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุมทางสังคม และต่อรอง	0	0	4	4	3.00
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	0	15	0	15	11.28
2.10 แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	0	33	0	33	24.81
2.11 แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด	0	6	0	6	4.50
2.12 แนวคิดเกี่ยวกับเมทาเดตา (Metadata) ออนโทโลยี (Ontology)	0	4	0	4	3.00
2.13 แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม การสร้างคุณค่า การบูรณาการ	0	4	0	4	3.00
3. ผลงานวิจัยสู่ชุมชน	3	0	1	4	3.01

ประเภทการวิจัย	พัฒนาศาสตร์	สารสนเทศศึกษา	สังคมวิทยา	ความถี่	ร้อยละ
4. ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	3	2	9	14	10.53
รวม	20	80	33	133	100

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ดัชนีชี้วัดของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 75 เรื่อง พบว่าจากหัวข้อข้อเสนอแนะการวิจัยในดัชนีชี้วัดปรากฏว่ามีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับ (1) ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนาคิดเป็น ร้อยละ 84.16 โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการคิดเป็น ร้อยละ 27.07 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศคิดเป็น ร้อยละ 24.81 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ คิดเป็น ร้อยละ 11.28 (2) ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงคิดเป็น ร้อยละ 10.53 (3) ผลงานวิจัยสู่ชุมชนคิดเป็น ร้อยละ 3.01 4) การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็นคิดเป็น ร้อยละ 1.50

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยการสังเคราะห์ดัชนีชี้วัด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2554 - 2559 พบว่าผลงานวิจัยส่วนใหญ่สะท้อนความเชี่ยวชาญของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงที่ผ่านมา และผลงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางพัฒนา หากแต่งานวิจัยที่นำไปพัฒนาชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคสังคมลุ่มน้ำโขงมีสัดส่วนที่น้อย อีกทั้งงานวิจัยสู่ชุมชนก็มีสัดส่วนน้อยเช่นกัน ดังนั้นทิศทางการทำดัชนีชี้วัดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ควรมุ่งส่งเสริมในประเด็น

ดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ของคณะและของมหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทำคุณิพนธ์ที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของคุณิพนธ์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทำคุณิพนธ์ที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 75 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.33 มีช่วงอายุ 45 - 54 ปี ร้อยละ 37.33 โดยจบปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมากที่สุด ร้อยละ 36.00 และจบจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ร้อยละ 28.00 ซึ่งประกอบอาชีพเป็นอาจารย์มากที่สุด ร้อยละ 53.33 และทำงานในหน่วยงานภาครัฐร้อยละ 74.67 วิธีวิทยาการวิจัยและการใช้ทฤษฎีของคุณิพนธ์ วิธีวิทยาการวิจัยจากคุณิพนธ์ จำนวน 75 เรื่อง พบว่ามากที่สุดเป็นคุณิพนธ์สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา ร้อยละ 60.00 รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมวิทยา ร้อยละ 24.00 และน้อยที่สุดสาขาวิชาพัฒนศาสตร์ ร้อยละ 16.00 โดยข้อมูลพื้นฐานคุณิพนธ์ส่วนใหญ่มีจำนวนที่ปรึกษา 2 คนต่อเรื่อง ร้อยละ 61.33 และจำนวนข้อวัตถุประสงค์ที่มี 3 วัตถุประสงค์ต่อเรื่อง ร้อยละ 82.67 มีการตั้งคำถามในคุณิพนธ์ ร้อยละ 93.33 ใช้ขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ร้อยละ 33.63 และการศึกษาวรรณกรรมใช้แนวคิดเป็นกรอบการศึกษา ร้อยละ 58.67 เป็นประเภทเชิงคุณภาพส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.96 กรณิประชากรและกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ตัวอย่างแบบไม่มีความน่าจะเป็นในรูปแบบเจาะจง ร้อยละ 63.44 (สิน พันธุ์พินิจ 2547, น. 118 - 115) ซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 52.00 อนึ่งหน่วยการวิเคราะห์ประชากรส่วนใหญ่เป็นระดับปัจเจกบุคคล ร้อยละ 86.76 ที่ทำวิจัยในประเทศไทย ร้อยละ 93.34 และมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 40.00 สำหรับการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยด้วยความเที่ยงตรงตามโครงสร้างโดยใช้วิธีการตรวจสอบเชิงเหตุผล โดยผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 29.63 (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2545 อ้างใน ประสพชัย พสุนนท์, 2558) และส่วนใหญ่ไม่ระบุประเภทการเก็บข้อมูลว่าเป็นปฐมภูมิหรือ

หัตถิกรรมร้อยละ 73.33 ซึ่งข้อมูลที่เก็บใช้เครื่องมือมากกว่า 1 แบบในการเก็บรวบรวม และปรากฏว่าเครื่องมือที่ใช้เก็บส่วนใหญ่เป็นแบบสัมภาษณ์ ร้อยละ 42.93 ซึ่งสอดคล้องกับจิราภรณ์ สุธัมมสภา และ สุรีย์ เข้มทอง (2557) เรื่อง การสังเคราะห์ วิชานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด

อนึ่งดัชนีนิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยที่ผสมผสานที่ใช้รูปแบบการวิจัย ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเชิงปริมาณ ร้อยละ 70.00 และสถิติที่ใช้นำเสนอการวิจัยใช้สถิตินำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณมากที่สุด ร้อยละ 47.62 เช่นกัน (อรุณี อ่อนสวัสดิ์ 2551, น. 139 - 148)

2) การใช้แนวคิดและทฤษฎีในการทำดัชนีนิพนธ์ พบว่าใช้แนวคิดทฤษฎีทาง สังคมศาสตร์ที่สะท้อนความเชี่ยวชาญของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ ศึกษาในช่วงที่ผ่านมา

(ก) ดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ จำนวน 12 เรื่อง จำแนกได้ 6 กลุ่มตามลำดับ (1) แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน ความยั่งยืน การท่องเที่ยว การมีส่วนร่วม ร้อยละ 30.3 (2) แนวคิดเกี่ยวกับความอยู่ดี มีสุข การส่งเสริมสุขภาพ สวัสดิการ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ ร้อยละ 21.21 (3) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ ร้อยละ 18.18 (4) แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับองค์การ การบริการ การมีส่วนร่วม ร้อยละ 12.12 (5) แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ชุมชน ภัยพิบัติ ร้อยละ 12.12 (6) แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง ร้อยละ 6.06

(ข) ดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา จำนวน 45 เรื่อง จำแนกได้ 8 กลุ่มตามลำดับ (1) แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศร้อยละ 36.38 (2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ร้อยละ 22.76 (3) แนวคิดเกี่ยวกับห้องสมุด ร้อยละ 10.24 (4) แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีฐานราก เมทาตาตา ออนไลน์ ปัญญาประดิษฐ์ร้อยละ 10.24 (5) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ แผนยุทธศาสตร์

นโยบาย ร้อยละ 7.96 (6) แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคุณค่า การบูรณาการ วาทกรรม การจัดการเรียนการสอนร้อยละ 5.69 (7) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ แผนยุทธศาสตร์ นโยบายร้อยละ 7.96 (8) แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน สุขภาพร้อยละ 3.41

(ค) **ดุชฎินิพนธ์สาขาวิชาสังคมวิทยา** จำนวน 18 เรื่อง จำแนกได้ 8 กลุ่ม ตามลำดับ (1) แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง การเคลื่อนไหวทางสังคม การควบคุม ทางสังคม และการต่อสู้ต่อรองร้อยละ 25.00 (2) แนวคิดเกี่ยวกับเด็ก ผู้สูงอายุ ครอบครัว และเพศสภาพร้อยละ 19.44 (3) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ร้อยละ 19.44 (4) แนวคิดเครือข่ายทางสังคมและการเลื่อนชั้นทาง สังคมร้อยละ 16.67 (5) แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่น พลัดถิ่น และผู้ย้ายถิ่น ร้อยละ 5.56 (6) แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และพหุวัฒนธรรม ร้อยละ 5.56 (7) แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนร้อยละ 5.56 (8) แนวคิดเกี่ยวกับชายแดน ร้อยละ 2.78

ส่วนที่ 2 สังเคราะห์ความสอดคล้องของผลการวิจัยดุชฎินิพนธ์กับ แผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และของ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประโยชน์ของการวิจัย พบว่ามีความสอดคล้องกับ แผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และของ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับ

(1) ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนา ร้อยละ 53.10 (โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ ร้อยละ 21.43 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศร้อยละ 15.06 รองลงมาเป็น กลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับเมทาตาตา ออนโทโลยี ร้อยละ 4.76) (2) การวิจัยสร้างองค์ ความรู้ ร้อยละ 31.69 (โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ร้อยละ 10.30 ใกล้เคียงกันคือกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศร้อยละ 9.51 รองลงมาเป็นกลุ่ม แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการร้อยละ 4.76) (3) ผลงานวิจัย

แก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงร้อยละ 11.11 (4) ผลงานวิจัยสู่ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 3.17

(2) ผลการวิจัย พบว่ามีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับ (1) ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนา ร้อยละ 73.96 (โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ ร้อยละ 17.56 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ ร้อยละ 19.07 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ร้อยละ 14.49) (2) ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงร้อยละ 15.27 (3) การวิจัยสร้างองค์ความรู้ในประเด็นร้อยละ 9.89 (โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ ร้อยละ 3.81) (4) ผลงานวิจัยสู่ชุมชน ร้อยละ 2.29

(3) ข้อเสนอแนะการวิจัย พบว่ามีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับ (1) ผลงานวิจัยใช้ประโยชน์เป็นแนวทางพัฒนา ร้อยละ 84.16 (โดยมากที่สุดคือกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการร้อยละ 27.07 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ ร้อยละ 24.81 รองลงมาเป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ร้อยละ 11.28) (2) ผลงานวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนา ชุมชน สังคม และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ร้อยละ 10.53 (3) ผลงานวิจัยสู่ชุมชน ร้อยละ 3.01 (4) การวิจัยสร้างองค์ความรู้ ร้อยละ 1.50

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรนำไปใช้ในประกอบการปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดทิศทางการทำคุณนึญ
2. ควรนำไปเป็นข้อมูลในการวางระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิจัยสังเคราะห์
ดัชนีนิพนธ์ระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาเดียวกันเพื่อเป็นการเปรียบเทียบแนวคิด
ทฤษฎีและผลการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.(2552). แผนปฏิบัติการ
ราชการ 4 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 - 2555. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

_____. (2555). แผนปฏิบัติการ
ราชการ 4 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 - 2558. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

_____. (2560). คู่มือ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2560. ขอนแก่น: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จิราภรณ์ สุธัมมสภา และ สุรีย์ เข้มทอง (12 กุมภาพันธ์ 2562) การสังเคราะห์
วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วารสารการจัดการสมัยใหม่,
12(2). สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/stou-sms-pr/article/view/30335/26147>.

ชินวงศ์ ศรีงาม (2555). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระของ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- บุญชม ศรีสะอาด.(2545). *การวิจัยเบื้องต้น* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประสพชัย พสุนนท์.(12 กุมภาพันธ์ 2562). ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 18. สืบค้นจาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/JOS/article/view/7044>.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล.(2553). *การออกแบบการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชยานนท์ ไพโรจน์.(2557). *การวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เรื่อง การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2556*. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น.(2552). *แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2555*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____. (2555). *แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 - 2558*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มานพ คณะโต.(2550). *วิธีวิทยาวิจัยเชิงคุณภาพในระบบสุขภาพชุมชน*. ขอนแก่น: เครือข่ายพัฒนาวิชาการและข้อมูลสารสนเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลัดดาวัลย์ สำราญ.(12 กุมภาพันธ์ 2562). *การวิจัยธุรกิจ*. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/laddawansomeran/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B8%97-9>

วาโร เฟ่งสวส์ดี.(12 กุมภาพันธ์ 2562). การวิจัยและการพัฒนา. สืบค้นจาก
https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/snru_journal/article/view/10186.

สิน พันธุ์พินิจ.(2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทวิทยพัฒน์
 จำกัด.

สุดลักษณ์ ณ พิกุล.(2557). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต คณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีพุทธศักราช 2552 – 2554.
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและสถิติการศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โสภณา สุดสมบูรณ์.(2550). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
 การบริหารการศึกษาในประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรุณี อ่อนสวส์ดี.(2551). ระเบียบวิธีวิจัย.พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา คณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

